

LIBRI I PROFETIT MIKEJA

1 Në këtë libër është shkruar ajo që Zoti shpalli nëpërmjet Mikejës ♦ nga fshati Moreshet. Mikeja i mori këto fjalë si porosi për Shomronin dhe Jerusalemin, në kohën kur në Judë mbretëronin njëri pas tjetrit Jotami, Ahazi dhe Hizkija.

♦ Shërbimi i Mikajës (i njohur nga Jeremia 26,17-19) e shtyri deri në shekullin e mëpasshëm gjykimin e Judës.

Shomroni do të ndëshkohet për idhujtarinë e tij

²⁻³Dëgjoni, ju kombet e tërë botës! Perëndia, Zoti, paraqitet si gjyqtar në mesin tuaj. Ai ka dalë nga banesa e tij qiellore dhe thërret mbi majat më të larta të botës. ⁴Nën këmbët e tij malet bëhen lugina, ato shkrihen si dylla në zjarr, largohen si uji që zbret nga rrëpira.

⁵Po vij si gjyqtar, – thotë Zoti, – sepse izraelitët nuk më kanë dëgjuar, dhe kështu më kanë fyer! Por kush e ka shtyrë Izraelin në mëkat? Shomroni! E kush e ka shtyrë Judën në idhujtari në vendet e flijimeve? Jerusalemi! ⁶Prandaj do ta shkatërroj Shomronin, dhe do t'i hedh gërmadhat e tij në luginë. Do ta bëj rrafsh me tokën; atje ku shtrihej, do të mbillen vreshta. ⁷Do t'i thyej të gjitha shtatoret e tij idhujtare. Argjendi dhe ari, me të cilët janë lyer, vjen prej pagesës së prostitutave të tempullit, por si pagesë prostitute do ta përdorin armiqtë plaçkitës. Të gjitha dhuratat e shugurimit të idhujve do të digjen.»

As Jerusalemi nuk do të kursehet

⁸Kur mendoj për këtë, më kap tmerri! Si shenjë vajtimi eci zbathur dhe gjysmë lakuriq, angullij si çakall dhe rënkoj si struc. ⁹Shomroni nuk do ta marrë veten pas kësaj goditjeje; do ta godasë edhe Judën; armiku do të vijë deri në Jerusalem, në qytetin e popullit tim.

¹⁰Mos flitni për këtë ♦ në Gat, mos qani atje me zë tepër të lartë! Mos u rrokullitni nga tmerri në pluhurin e Afrës! ¹¹Largohuni, o banorët e Shafirit, lakuriq dhe të turpëruar! Burrat e Zaanës nuk guxojnë të dalin nga qyteti i tyre. Bet-Eceli është mbushur me vajtim; muret e tij nuk do t'i japin askujt strehim. ¹²Banorët e Marodit dridhen për pasurinë e tyre, sepse Zoti po sjell fatkeqësi mbi Jerusalem dhe ia hap armikut rrugën në tërë Judën.

¹³Mbrehni kuajt para karrocave, o burrat e Lakishit, dhe largohuni! Në qytetin tuaj filloi mëkati i Jerusalemit; atje gjenden shenja të dukshme të mosbindjes së izraelitëve. ♦ ♦ ¹⁴O banorët e Judës, do të detyroheni ta dorëzoni Moreshitin në krahinën e Gatit; do të jetë një ndarje e përhershme. Mbretërit tuaj nuk do të mund të mbështeten më në ënët prej punishtes së poqeve të Ahsivit. ¹⁵O banorët e Mareshës, Zoti do t'ju dërgojë dikë që do t'ju marrë për trashëgim – kjo nuk po ndodh për herë të parë! Mbreti i Izraelit duhet të fshihet në shpellën e Adullamit. ¹⁶Qethe kokën, o Jerusalem, që t'i ngajë çafkës së shkabës! Vajto për humbjen e fëmijëve të tu të mbetur! Banorët e tu duhet të shkojnë në mërgim.

♦ Aludim për pushtimin e koalicionit kundërsiriane të Pekahut, kur filistenjtë pushtuan shefelën (krahinën bregdetare). ♦ ♦ Lakishi ishte njëri prej qyteteve të para ku u vendos kulti sinkretik i Izraelit, mbretërisë veriore, për të konkurruar kultin qendror të Jerusalemit.

Fati i atyre që shtypin të varfrit

2 Mjerë ata që rrinë zgjuar duke bluar të keqen, për ta zbatuar herët në mëngjes, sepse kanë pushtetin në dorë! ²Në qoftë se dëshirojnë një copë toke, e plaçkitin; në qoftë se u pëlqen një shtëpi, e marrin. I shtypin njerëzit pa mëshirë dhe ua marrin pronën. ³Prandaj Zoti thotë: «Edhe unë bluaj të keqen tuaj! Do t'ju vë në zverk një zgjedhë, që të mos e mbani kaq lart kokën. Po ju presin kohë të këqija!» ⁴Atëherë ata do të tallen me ju dhe do të imitojnë vajin tuaj: 'Na ka ardhur fundi, Zoti ua dha tokën tonë të huajve. Ata i kanë marrë të gjitha, nuk na ka mbetur asgjë në dorë!»

⁵Kur të ndahet përsëri toka, ju do të dilni duarzbrazët. Për ju nuk ka më vend në bashkësinë e Zotit.

⁶«Pushoni së lllomotituri! – kështu lllomotitin kundërshtarët e mi – Profetët nuk flasin kështu! Kjo është e tepërt! ⁷Kështu nuk flitet me pasardhësit e Jakovit. Zoti nuk e humb durimin me ne – nuk e ka zakon këtë!»

Çfarë kërkoni atëherë? Unë e shpall të mirën – por për ata që i shmangen rrugës së shtrembër. ⁸Kjo nuk është hera e parë që silleni si armiq me popullin tim. Ua merrni mantelin njerëzve paqësorë. ⁹Gratë i dëboni nga vatra e atdheut, ndërsa fëmijëve tuaj u merrni trashëgimin atëror.

¹⁰Largohuni – nuk keni më vend këtu! Me krimin tuaj shkaktoni rrënimin tuaj. ¹¹A duhet ta kthej gunën nga të fryjë era, a duhet të gënjej si dreqi? A duhet të profetizoj që të bjerë birrë apo verë me rrëke?

Por profetët e këtij populli lllomotitin: ¹²Zoti thotë: «Do t'ju mbledh, ju pasardhësit e Jakovit! Do t'i mbledh të gjithë izraelitët si bariu që e çon kopenë e tij në vathë ose e nxjerr në kullotë. Do të gëlojë nga njerëzit.»

¹³Do t'i udhëheqë një hero i fortë; ata do të shpërthejnë me atë në krye. Ky hero është Zoti; ai do t'ju prijë si mbreti juaj.»

Kundër qarqeve udhëheqëse dhe profetëve të rremë

3 Pa dëgjoni, ju të pushtetshmit e Izraelit! Pa dyshim e njihni drejtësinë!²⁻³ Por ju e urreni të mirën dhe doni të keqen. Ju i trajtoni njerëzit e popullit tim si bagëti të dënuar për kasaphanë, së cilës i rripet lëkura, i shqyhet mishi nga kockat, i thyhen eshtrat, dhe hidhen bashkë me mishin në kazan. Kështu e shfrytëzoni popullin tim!⁴ Ju do ta thërritni Zotin për ndihmë, por ai nuk do t'ju dëgjojë. Ai do t'ju kthejë shpinën, sepse e keni shpërdorur pushtetin tuaj.

⁵ Edhe për profetët tuaj kam një porosi prej Zotit! Ata shpallin fat të mirë dhe sukses, kur u jepet mish për të ngrënë, dhe i kanosin me rrënim ata që nuk u japin asnjë dhuratë. Meqë e çojnë popullin tim në rrugë të shtrembër, Zoti u thotë: «Do të bëj që mbi ju të bjerë nata, që të mbeteni në terr. Ju nuk do të jeni në gjendje të shikoni në të ardhmen dhe nuk do të keni më vegime profetike. ⁷Ata që parashikojnë të ardhmen do të turpërohen, sepse profecitë e tyre nuk plotësohen. Ata të gjithë do të poshtërohen, sepse Perëndia nuk do t'u japë asnjë përgjigje.»

⁸ Mua Zoti më ka forcuar dhe më ka mbushur me shpirtin e tij! Për këtë ndërhyj me guxim për të drejtën; ua tregoj pasardhësve të Jakovit të gjitha mëkatet e tyre. ⁹ Dëgjoni, ju të pushtetshmit e Izraelit! Ju e shkëlqeni të drejtën me këmbë dhe e shndërroni në të padrejtë. ¹⁰ Ju e zgjeroni me madhështi Jerusalemin, kurse shtëpitë tuaja janë të ngritura në vrasje dhe padrejtësi. ¹¹ Gjyqtarët marrin ryshfet; priftërinjtë i bekojnë të gjithë, në qoftë se paguhen, profetët hedhin fall për të holla. E atëherë thoni: «Perëndia është në mesin tonë, nuk mund të na ndodhë gjë!» Dhe ju mendoni se Zoti do t'ju vijë në ndihmë?

¹² Jo, mali i Cionit do të mbetet si arë e palëruar; Jerusalemi do të bëhet grumbull gërmadhash, dhe atje ku ndodhet Tempulli, do të mbijnë shkurre. Ky është dënimi për krimin tuaj.

Shpresa të kota – dhe gjendja e vërtetë

(Is 2,2-4)

4 Por ju mbështeteni në fjalën e Zotit: ♦ ”Do të vijë një ditë kur mali ku qëndron Tempulli, do të jetë më i larti, duke dalë mbi të gjitha kodrat e tjera. Shumë kombe do t'i afrohen turma-turma, ² dhe popujt e tyre do të thonë: «Të ngjitemi në malin e Zotit, në Tempullin e Perëndisë së Izraelit. Ai do të na mësojë se çfarë duhet të bëjmë; do të shkojmë në udhët që do të na caktojë ai, sepse mësimi i Zotit do të dalë nga Jerusalemi dhe Zoti do t'i flasë nga Cioni popullit të tij.»

³ Ai do t'i zgjidhë grindjet mes kombeve të mëdha. Ata do t'i farkëtojnë shpatat e tyre për t'u bërë plugje dhe heshtat e tyre për thika për krasitje. Kombet nuk do të dalin më kurrë në luftë, nuk do të përgatiten më kurrë për betejë.

⁴ Secili do të banojë në paqe mes fiqve dhe vreshtave të tij; ♦ askush nuk ka pse të frikësohet më – kështu ka vendosur Zoti i gjithëfuqishëm. ⁵ Në ditët tona çdo komb ka perëndinë e vet. Por ne izraelitët e ndjekim Zotin si perëndinë tonë, dhe kështu do të jetë përgjithmonë.”

⁶ Ju mbështeteni në fjalën e Zotit: «Do të vijë dita kur t'i mbledh prej çdo ane delet e humbura dhe të çala të kopesë sime. Kam sjellë fatkeqësi mbi ta, ⁷ por përsëri do t'i bëj popull të madh. Unë, Zoti, do të jem në malin e Cionit përgjithmonë mbreti i tyre.» ⁸ Ju i thoni Jerusalemit: Tani je veçse një kullë vrojtimi në malin e shkretuar të Cionit. Por do ta shohësh se mbretëria do të kthehet në shkëlqimin e saj të mëparshëm. Ti do të bëhesh përsëri qytet mbretëror! ⁹ Përse thërret kështu, o Jerusalemi? A nuk është Zoti mbreti yt? Vallë nuk ke asnjë përkrahës për të të ndihmuar? Përse përpëlitesh si gruaja në dhembjet e lindjes?»

¹⁰ Por unë të them, o Jerusalemi: Përpëlitu dhe rënko si gruaja në dhembjet e lindjes. Për këtë ke arsye të mirë, sepse tani duhet të dalësh nga muret e tua dhe të banosh në fushë; në Babiloni do të përfundosh. Vetëm atje do të shpëtosh; vetëm atje do të të çlirojë Zoti prej pushtetit të armiqve të tu!

♦ nga Isaia 2,14. ♦♦ d.m.th. në tokën e tij të të parëve.

Ngushëllimi i rremë dhe shpëtimi i ardhshëm

¹¹ Ti e ngushëllon veten, o Jerusalemi, duke thënë: ”Të janë afruar shumë kombe ♦ që duan ta përdhosin shenjtëroren tënde dhe të kënaqen me rrënimin tënd. ¹² Por ata nuk e dinë se çfarë mendon t'u bëjë Zoti, sepse ai i ka grumbulluar këtu si duaj që vihen në lëmë për t'u shirë. ¹³ «Çohu dhe shi grurin, o Jerusalemi! – thotë Zoti. – Unë do të të forcoj; me thundra të hekurta do të dërrmoh shumë kombe! Do t'i plaçkitësh thesaret e tyre për të m'i kushtuar mua, Zotit të gjithëfuqishëm”

¹⁴ Por unë të them: Vajto, çirre lëkurën, ti qytet i rrethuar! Trupat armike të kanë rrethuar. Ata do ta godasin me shkop në fytyrë mbretin e Izraelit!

5 Por ty, Bet-Lehem në krahinën e fisit të Efratit, Zoti të thotë: «Edhe në qoftë se je kaq i vogël ndër kryeqytetet fisnore të Judës, prej teje do të dalë njeriu që do ta udhëheqë Izraelin në të ardhmen. Prej ardhja e tij është nga përjetësia.» ² Zoti do t'ua dorëzojë kombin armiqve të tij, derisa një grua të lindë birin e pritur. ♦♦ Atëherë të mërguarit që janë ende gjallë, do të kthehen te izraelitët e tjerë. ³ Në emër të Zotit më të lartë dhe me pushtetin që do t'i japë Zoti, ai do t'i mbrojë dhe do t'i udhëheqë izraelitët. Ata do

të mund të jetojnë të sigurt, sepse pushtetin e tij do ta pranojnë të gjitha kombet e botës.

⁴⁵«Jo, – thoni ju, – mbretit tonë të tanishëm nuk do t'i ndodhë asnjë e keqe! Në qoftë se asirianët e sulmojnë vendin tonë dhe përpiqen t'i marrin qytetet tona të fortifikuara, kemi aleatë të fuqishëm që do të mund t'i mobilizojmë kundër tyre. Ata do ta pushtojnë Asirinë, vendin e pasardhësve të Nimrodit, dhe do t'i shkretojnë të gjitha qytetet e saj. Në qoftë se asirianët guxojnë ta sulmojnë vendin tonë, mbreti ynë do të na shpëtojë prej tyre.»

♦ Aludim për kontingjente të huaja në ushtrinë asiriane. ♦♦ Teprica besnike e Izraelit është grua që lind Mesinë (khs. Ap 12,3).

Teprica e izraelitëve ndër kombe

⁶Ata që mbetën gjallë prej pasardhësve të Jakovit ndodhen ndër kombe si vesa ose shiu që dërgon Zoti. Ata e falënderojnë Zotin dhe mbështeten vetëm në ndihmën e tij.

⁷«Jo, – thoni ju, – ata që mbetën gjallë prej pasardhësve të Izraelit ndodhen ndër kombe si luani në mes të kopesë së deleve. Ai e rrëzon përtokë dhe e shqyen atë që merr në gojën dhe askush nuk mund t'i rrëmbejë gjë. ⁸O Izrael, ngrije dorën kundër armiqve të tu dhe asgjësoji!»

⁹Por Zoti thotë: «Po vjen dita kur do t'jua marr kuajt dhe do t'jua shkatërroj karrocet e luftës, ¹⁰do t'jua shkatërroj qytetet dhe do t'jua bëj kështjellat rrafsh me tokën, ¹¹do t'jua marr mjetet e magjisë dhe falltarët. ¹²⁻¹³Do t'jua godas shtatorët e idhujve, gurët dhe shtyllat kushtuar rritit të pjellorisë, që të mos i adhuroni më gjërat që keni formuar me duart tuaja. Do t'jua shkatërroj të gjitha shenjtëroret. ¹⁴Por edhe kombet e tjera që nuk duan të më dëgjojnë, do ta provojnë zemërimin tim të tmerrshëm.»

Ajo që Zoti pret prej popullit të tij

6 Dëgjoni atë që më urdhëroi Zoti: «Paraqite çështjen time para popullit tim! Ta dëshmojnë malet dhe kodrat.»

²Ju malet e lashta, ju themelet, në të cilat është vendosur toka: Dëgjoni çfarë ka për t'i thënë Zoti popullit të tij! Sepse ai do t'i kërkojë Izraelit llogari.

³«A të kam bërë ndonjë gjë, o populli im? – të pyet Zoti. – A kam kërkuar më tepër prej jush? Paraqite ankesën tënde! ⁴Të çlirova prej skllavërisë në Egjipt. Të dhashë për udhëheqës Moisiun, Aharonin dhe Mirjamën. ⁵O populli im, mendo se çfarë qëllimesh të këqija kishte kundër teje mbreti moavas, Balaku, dhe çfarë duhej t'i përgjigjej profeti Bilam! Mendo për kalimin e Jordanit midis Shitimit dhe Gilgalit! Atëherë do ta kuptosh se ç'kam bërë për ty!»

⁶Ju pyetni: «Me çfarë duhet të paraqitemi para Zotit, para këtij Perëndie të madh dhe të lartë? Çfarë duhet t'i sjellim, kur të biem përmbys para tij? A duhet ta djegim bagëtinë e trashë njëvjeçare si flijim mbi altarin e tij? ⁷A mund ta gëzojmë duke i sjellë mijëra desh dhe rrëke me vaj ulliri? A duhet t'i flijojmë bijtë tanë të parëlindur, që Ai të na e falë fajin?»♦

⁸Zoti jua ka bërë të njohur çfarë kërkon prej jush! Kujdesuni për të drejtën, tregojini njëri-tjetrit dashamirësi, mos bëni asgjë pa u këshilluar me Perëndinë tuaj.

♦ khs. 2 Mbr 16,3 do të jetë aludim për mbretërimin e Ahazit.

Ndëshkimi për padrejtësinë e qytetit të Shomronit

⁹Dëgjoni çfarë i thotë Zoti qytetit duke thirrur! Kush është i mençur, e merr seriozisht paralajmërimin. Dëgjoni me çfarë ndëshkimi do t'ju dënojë. Dëgjoni se çfarë ka vendosur ai!

¹⁰«Edhe për sa kohë do të grumbullojnë në shtëpitë e tyre kriminelët thesarë që i kanë fituar me mashtrim? – thotë Zoti. – Edhe për sa kohë do të më fyejnë me enët e tyre matëse të falsifikuara? ¹¹Unë duhet ta shpall vendimin e dënimit për këtë qytet, sepse tregtarët e tij kanë në qese gurë peshe të falsifikuar, ¹²sepse pasanikët e tij janë shfrytëzues të ashpër; të gjithë banorët e tij merren me gënjeshtër dhe mashtrime!»

¹³Por tani do t'ju ndëshkoj; do t'ju shkatërroj për veprat tuaja të këqija. ¹⁴Ju nuk do të keni mjaft për të ngrënë dhe do të vuani nga uria. Do të përpiqeni të siguroheni, por nuk do t'ia dilni në krye; do t'ju dorëzoj te shpata e armikut. ¹⁵Ju do të mbillni, por nuk do të mblidhni të korra; do të shtrydhni ullinj, por nuk do të lyheni me vajin e tyre; do të shtrydhni rrush, por nuk do të pini verë. ¹⁶Me zjarr e keni ndjekur shembullin e keq të mbretit Omri dhe të mbretit Ahav, si dhe të mbarë familjes së Ahavit; e keni imituar për gjithçka me besnikëri. Për këtë e keni fajin vetë, në qoftë se sjell fatkeqësi mbi ju, mbi qytetin dhe mbi të gjithë banorët e tij. Njerëzit do t'ju tregojnë me gisht dhe do t'ju kthejnë shpinën me neveri. Popullin tim e keni shkatërruar, dhe për këtë arsye do të shkatërroheni vetë.»

Padia e profetit

7 Mjerë unë! Më ka ndodhur si të uriturit që kërkon fruta në hardhi dhe në fiq në javët e fundit të vjeshtës; nuk ka më asnjë kokërr rrush, asnjë fik të shijshëm! ²Në mbarë vendin nuk ka asnjëri të

ndershëm, asnjë që ia mban besën Zotit. Ata nuk heqin dorë nga vrasjet, i ngrënë njëri-tjetrit grackë. ³Ata janë plot zjarr kur është çështja për zbatimin e së keqes; me këtë pajtohen. Nëpunësit ngrënë jashtë mase taksat; gjyqtarët shpallin të pafajshëm atë që u paguan shumë më të lartë; pushtetmbajtësit bëjnë sipas qejfit. ⁴Më i miri dhe më i ndershmi i tyre është më i keq se një gardh drizash. Por erdhi dita e llogarisë – paralajmëruesit tuaj e kanë parashikuar. Atëherë ju nuk do të dini nga t'ia mbani. ⁵Mos i besoni askujt, as fqinjit, as mikut më të mirë! Mbajeni gjuhën, madje edhe nga gruaja që doni! ⁶Puna ka shkuar aq larg, sa që biri e shikon të atin me përbuzje, bija e kundërshton të ëmën dhe nusja vjehrrën e saj. Njeriu i ka armiqtë në shtëpinë e vet.

⁷Por unë e kërkoj Zotin me sy, e pres Perëndinë që më ndihmon. Perëndia ime do ta dëgjojë thirrjen time për ndihmë.

Ngushëllim për popullin e mundur

⁸Mos jini kaq shpirtkëqij, ju armiqtë e popullit tim! Ne jemi të shtrirë përdhe, por do të ngrihemi përsëri në këmbë; ne ndodhemi në errësirë, por Zoti është drita jonë. ⁹Ne kishim bërë mëkat kundër tij, prandaj e provuam zemërimin e tij. Por ai do të na vijë përsëri në ndihmë dhe do të na ndihmojë të fitojmë të drejtën tonë. Ai do të na nxjerrë prej errësirës në dritë; do ta shohim se Ai do të na shpëtojë.

¹⁰Armiqtë tanë do të shikojnë se si do ta realizojë këtë Zoti dhe triumfi i tyre do të jetë i kotë. Ata janë tallur me ne duke thënë: «Ku është Zoti, Perëndia juaj?» Por tani ne do të kënaqemi me fatkeqësinë e tyre. Ata do të shkelen me këmbë si pleh në rrugë.

¹¹Ju asirianë, po vjen dita kur do të detyroheni të mbrohni dhe t'i përforconi muret tuaja. Kjo do të jetë dita e rrënimit tuaj, kur çdo rregull do të përmbysset. ¹²Atëherë do të vijnë hajdutët që do t'ju marrin të gjitha: vendi juaj me kështjellat e tij do të ndahet, mbarë vendi nga ultësirat me shumë ujë deri në malet e thepisura. ¹³Tërë Asiria do të shkretohet, si ndëshkim për veprat e këqija të banorëve të saj.

Lutja për përtëritjen e Izraelit

¹⁴O Zot, kujdesu për popullin tënd, si bariu për kopenë e tij! Megjithatë, ne jemi prona jote! Ne banojmë në vend të ngushtë dhe në tokë të varfër, kurse përreth nesh ndodhet tokë e mirë. Na udhëhiq ne, kopenë tënde, në kullotat e pasura të Bashanit dhe të Gileadit si në kohët e lashta. ¹⁵Bëj vepra të mrekullueshme si atëherë kur e nxore popullin tënd nga Egjipti! ¹⁶Me gjithë fuqinë e tyre kombet të detyrohen të vështrojnë duarlidhur, gjuha t'iu lidhet dhe shikimin me dëgjimin t'iu ikin, ¹⁷të përpëliten dhe të bien përtokë si gjarpërinj. Të dalin duke u dridhur nga bunkerët e tyre dhe t'i dorëzohen Zotit, Perëndisë sonë, plot frikë dhe tmerr.

¹⁸O Zot, ku ka perëndi tjetër si ti? Atyre që do të mbeten gjallë prej popullit tënd, do t'ua falësh fajin, dhe do t'ua kalosh në heshtje mëkatet. Nuk do ta mbash përgjithmonë zemërimin tënd, sepse kënaqesh kur tregon mirësi dhe dashuri. ¹⁹Ti do të kesh mëshirë për ne dhe do t'i largosh mëkatet tona; do t'i flakësh në det, atje ku është më thellë. ²⁰Ti do të sillësh me dashuri dhe me besnikëri ndaj pasardhësve të Avrahamit dhe të Jakovit, siç u ke premtuar të parëve tanë duke u përbetuar.